

ת"פ 41865/10/15 - מדינת ישראל נגד איתמר סירי - בעצמו

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 41865-10-15 מדינת ישראל נ' סירי

ת"פ 45574-06-16

בפני
בעניין: כבוד השופטת, סגנית הנשיאה אפרת פינק
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד דיאנה דובז'יק, שרית כץ ועדי
המאשימה
סעדיה
נגד
איתמר סירי - בעצמו
הנאשם
ע"י ב"כ עו"ד איתי רוזין

גזר דין

מבוא

1. בהכרעת דין מיום 5.4.17, הורשע הנאשם, לפי הודאתו בעובדות שני כתבי אישום מתוקנים, כדלקמן.
2. **בת"פ 41865-10-15** - הורשע הנאשם בעבירה של פריצה לרכב בכוונה לגנוב, לפי סעיף 413 סיפא לחוק העונשין, התשל"ז - 1977; ובעבירה של גניבה מרכב, לפי סעיף 413ד(א) לחוק העונשין (להלן - "**כתב האישום הראשון**").
לפי כתב האישום המתוקן, בצהרי יום 22.7.15, חדר הנאשם לרכב שחנה ברחובות בכך שניפץ את חלון הדלת הקדמית באמצעות אבן עטופה בבד, ולאחר מכן פתח את דלת הרכב ונכנס פנימה. הנאשם נטל מהרכב תיק אוכל תרמי, חולצה קצרה וקלמר.
3. **בת"פ 45574-06-16** - הורשע הנאשם בעבירה של הסגת גבול, לפי סעיף 447(א) לחוק העונשין; בעבירה של היזק לרכוש במזיד, לפי סעיף 452 לחוק העונשין; ובעבירה של התפרצות לדירה לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין (להלן - "**כתב האישום השני**").
לפי כתב האישום המתוקן, ביום 18.6.16, בשעות הבוקר המוקדמות, ניסה הנאשם להתפרץ לבית בגדרה בכך שעיקם את סורג חלון הסלון, וניסה להיכנס בעדו. למשמע רעשי הכניסה, התעוררו דרי הבית, הבחינו בו, צעקו לעברו ואז נמלט הנאשם מן המקום. זמן קצר לאחר מכן, פרץ לבית אחר בגדרה, בכך שעקר את רשת ההזזה של חלון חדר האמבטיה בעודו מצויד במגבת שתאפשר לו לנקות את טביעות אצבעותיו, ונכנס לבית. למשמע רעשיו, התעוררו דרי הבית, ואחזו בו חרף רצונו, עד אשר הגיעו למקום שוטרים ועצרוהו.
4. הסדר הטיעון, לא כלל הסכמה עונשית, אולם הוסכם כי הנאשם ישלח לשירות המבחן לצורך עריכת תסקיר מבחן בעניינו. עוד הוסכם כי רכוש שנתפס במסגרת האישום שנמחק בתיק הראשון, יחולט.

תסקירים וחוות דעת

5. שירות המבחן, בתסקירו מיום 29.10.17, ציין כי הנאשם בן 56, גרוש ואב לארבעה ילדים בגירים. החל מגיל 18 החל הנאשם לצרוך סמים קשים מסוג הרואין. לנאשם 16 הרשעות קודמות בעבירות רכוש, אלימות, והפרת הוראה חוקית. על הנאשם הוטלו בעבר עונשי מאסר, אולם הוא שב לבצע עבירות.

שירות המבחן תיאר כי הנאשם הופנה לקהילת ה"דרך", התאקלם בה היטב, ושיתף פעולה באופן מלא עם הליך הטיפול. כחלק מהתקדמות ההליך הטיפולי, ומשסיים תקופה ממושכת בה שהה בקהילה, עבר לטיפול במסגרת הוסטל. שירות המבחן העריך כי הנאשם ערך שינוי משמעותי בחייו וכי הוא מפגין מוטיבציה לנהל אורח חיים נורמטיבי. כן הדגיש, כי בבדיקות שתן שנערכו לנאשם לא נמצאו שרידי סם.

6. בתסקירו המשלים מיום 27.2.18 הוסיף שירות המבחן כי הנאשם לקח אחריות למעשיו והסבירם כנובעים מהתמכרותו בעבר לסמים, הבין את חומרת מעשיו ועמד על פגיעתו במתלוננים. שירות המבחן המשיך ותיאר את הליך השיקום המשמעותי בו נטל הנאשם חלק. כן ציין, כי לראשונה מזה שנים רבות, מנהל הנאשם אורח חיים נורמטיבי ועצמאי במסגרתו הוא עובד ומוערך מאד בעבודתו, מסייע למשפחתו מבחינה כלכלית, מטפל בשיניו, ופועל להחזרת חובות שנוצרו בתקופת היותו מכור לסמים. יתר על כן, הנאשם מציב לעצמו מטרות אישיות וטיפוליות ופועל להשגתן, מבקש להמשיך לחיות בכרמיאל תוך היעזרות במערכות התמיכה המוכרות לו, ובריוח מסביבתו ההתמכרותית. כן הדגיש שירות המבחן את המוטיבציה הגבוהה שמפגין הנאשם ואת תמיכת בני משפחתו. לאור האמור, המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם צו מבחן לתקופה של שנה וחצי, מאסר על תנאי, ותשלום פיצוי למתלוננים.

7. בתסקיר נוסף מיום 22.5.18, ציין שירות המבחן כי הנאשם ממשיך להתמיד בהליך השיקומי. לאחר שסיים את ההליך הטיפולי בהוסטל ביום 28.3.18, יצר קשר עם היחידה לטיפול בהתמכרויות בכרמיאל, והשתלב בה החל מיום 23.4.18. שירות המבחן הדגיש, כי הנאשם מגיע באופן סדיר למפגשי היחידה, משתף פעולה באופן מלא, מגלה מוטיבציה רבה להצלחת טיפולו, ובבדיקות שתן שמסר לא נמצאו שרידי סם. כמו כן החל הנאשם להשתתף בקבוצת "צעדים" ל"מכורים נקיים". לאור האמור, שב שירות המבחן על המלצתו מהתסקיר הקודם לענישה שיקומית. כן העריך כי הטלת עונש מאסר, ולו בדרך של עבודות שירות, עלולה להחליש ולפגוע במאמצי השיקום של הנאשם. מכאן המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם צו שירות לתועלת הציבור בהיקף נמוך.

8. בתסקיר משלים מיום 3.7.18 ציין שירות המבחן כי הנאשם ממשיך בטיפול, מתמיד בהגעתו לשיחות שבועיות, ובבדיקות שתן שמסר לא נמצאו שרידי סם. מכאן חזר שירות המבחן על המלצתו להטיל על הנאשם צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 80 שעות, צו מבחן למשך שנה וחצי, לצד מאסר על תנאי ופיצוי.

9. לפי חוות דעת הממונה על עבודות שירות מיום 16.5.18, הנאשם נמצא מתאים לביצוע עבודות שירות.

טענות הצדדים

10. באת כוח התביעה טענה שכתוצאה מביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם, נפגעו הערכים

החברתיים של הגנה על קניינו ובטחונו האישי של הפרט, זכותו לפרטיות ולביטחון. לטענתה, מדובר בעבירות רכוש מהרף הגבוה ביותר, הואיל והחדירה לביתו של אדם ומבצרו פוגעת בתחושת הביטחון של הפרט, ויש בה סיכון לפגיעה בחיי אדם.

11. עוד טענה באת כוח התביעה, כי יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שקשורות לביצוע העבירות: הנאשם ביצע את העבירות מושא כתב האישום הראשון בשעת צהריים, ובמקום ציבורי. חלקו של הנאשם בביצוע העבירות הוא עיקרי. מנסיבות ביצוע העבירות ניתן ללמוד על היעדר מורא מצדו של הנאשם. עם זאת טענה, כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא נמוכה - בינונית, בפרט לאור שווי הרכוש שאינו רב; הנאשם ביצע את העבירות מושא כתב האישום השני, עת נכנס לחצר הבית בשעת לילה מאוחרת, עיקם את סורגי החלון, ורק לאחר שהמתלונן צעק, ברח הנאשם מהמקום. לטענתה, מדובר בהסגת גבול ברף גבוה, ומכאן כי הפגיעה בערכים המוגנים היא גבוהה. זמן קצר לאחר מכן, הנאשם ניגש לבית נוסף, עקר את רשת ההזזה, ונכנס לבית. גם כאן המתלוננים התעוררו והבחינו בנאשם בחדר האמבטיה, הנאשמים צעקו, הילדים התעוררו והסתגרו בחדר ואחד הילדים הזמין את המשטרה. המתלונן אחז בנאשם על מנת שלא יברח מהמקום, תוך שהמתלוננת מכה בו בסבוייה.

12. לטענת בא כוח התביעה, לאור נסיבות ביצוע העבירות ומדיניות הפסיקה, מתחם העונש ההולם את העבירות מושא כתב האישום הראשון נע בין מאסר לתקופה של מספר חודשים, שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות, ובין מאסר לתקופה של 12 חודשים. כן טענה כי מתחם העונש ההולם את העבירות מושא האישום הראשון בכתב האישום השני נע בין מאסר לתקופה של 6 חודשים ובין מאסר לתקופה של 15 חודשים, ואילו המתחם ההולם את העבירות מושא האישום השני, נע בין מאסר לתקופה של 12 חודשים ובין מאסר לתקופה של 24 חודשים.

13. באת כוח התביעה ציינה את הנסיבות הבאות שאינן קשורות לביצוע העבירות: הנאשם בן 57 והודה במיוחס לו; לחובתו של הנאשם עומד עברו הפלילי המכביד, בין היתר בעבירות רכוש, ואף הוטלו עליו עונשי מאסר בפועל. לטענתה, מתסקירי שירות המבחן עולה כי הרקע לביצוע העבירות הוא בשימוש בסמים, הנאשם הופנה לקהילה טיפולית, וסיים הקהילה והוסטל. מתסקירי שירות המבחן עולה כי הנאשם עבר דרך טיפולית ממשית.

14. מכאן עתרה באת כוח התביעה לסטות ממתחם העונש ההולם, אולם לא כהמלצת שירות המבחן, וזאת משום שההמלצה חורגת באופן קיצוני מהמתחמים. לאור האמור, עתרה להטיל על הנאשם עונש שהוא ברף הנמוך, והוא כולל מאסר לתקופה של 6 חודשים, שיבוצע בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, צו מבחן קנס ופיצויים.

15. כן ביקשה כי התכשיטים שנתפסו במסגרת כתב האישום הראשון שבוטל יחולטו, כמוסכם במסגרת הסדר הטיעון.

16. בא כוח הנאשם עתר לקבוע מתחם עונש אחד בגין כל העבירות. לטענתו, מדובר באירוע אחד וזאת לאור מבחן הקשר ההדוק ועובדה כי מכלול העבירות בוצעו על רקע הצורך לממן צריכת סמים.

17. עוד טען בא כוח הנאשם, כי מתחם העונש ההולם את העבירות אינו מתחיל במאסר לתקופה של שנה, אלא במאסר בדרך של עבודות שירות.

18. עוד הוסיף וטען בא כוח הנאשם כי יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות לביצוע העבירות: הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה במיוחס לו; הנאשם היה מכור לסמים וביצע את העבירות

על רקע התמכרותו. הנאשם עבר מאז הליך שיקום משמעותי. מתסקירי שירות המבחן עולה כי הנאשם נרתם לשיקום ולטיפול אינטנסיביים החל מחודש ינואר 2017, תחילה במסגרת קהילה סגורה, לאחר מכן בהוסטל, ובהמשך טופל בקבוצות וביחידה להתמכרויות, ואף החל לעבוד ולהחזיר חובותיו. מהתסקירים עולה גם כי כל הגורמים נרתמו לסייע לנאשם ולתרום להצלחת שיקומו. במהלך כל התקופה שחלפה, לא נמצאו שרידי סם בבדיקות שנערכו לנאשם ולא נפתחו נגדו תיקים חדשים.

19. לטענת בא כוח הנאשם, הטלת מאסר, ולו בדרך של עבודות שירות, עלולה לפגוע בתעסוקתו, בפרנסתו ומכאן גם בשיקומו.

20. מכאן עתר לסטות באופן ממשי ממתחמי העונש ההולם ולהטיל על הנאשם ענישה כעתירת שירות המבחן, הכוללת צו מבחן וצו שירות לתועלת הציבור.

21. הנאשם, בדברו האחרון, הודה לגורמים שנרתמו לסייע לו, ומסר כי הוא מתבייש במעשיו, וכי נרתם לדרך חדשה. לדבריו, הצטברו לו חובות, והוא מנסה לשלם, ומכאן בקשתו כי לא יוטל עליו מאסר, ולו מאסר בדרך של עבודות שירות.

דין והכרעה

קביעת מתחם הענישה

22. לכל אחד מכתבי האישום יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד. כתב האישום הראשון עניינו בעבירות שביצע הנאשם ביום 22.7.15 ואילו כתב האישום השני עניינו בשני אישומים שאירעו ביום 18.6.16, משמע כשנה לאחר מכן. בכתב האישום השני יש אמנם שני אישומים אולם ענינם בלילה אחד וכחלק מתכנית עבריינית אחת. מכאן, שלאור מבחן הקשר ההדוק וסמיכות הזמנים, יש לראות בשני האישומים שבכתב האישום השני משום אירוע אחד ולקבוע מתחם עונש כולל אחד, שיש בו כדי לבטא את מכלול האישומים והעבירות.

23. כתוצאה מביצוע של עבירות ההתפרצות וגניבת הרכוש, בהן הורשע הנאשם, נפגעו הערכים החברתיים המוגנים של הגנה על שלום ובטחון הציבור וכן הגנה על קניינו של הפרט, פרטיותו ושלווה נפשו. התפרצות לביתו של אדם יש בה כדי לגרום לצד הנזקים הכלכליים, גם צער, עוגמת נפש, פגיעה בבטחון האישי ובפרטיותם של המתגוררים בבית (ע"פ 7453/08 **מדינת ישראל נ' אואזה** (31.12.08); בש"פ 45/10 **מסארוה נ' מדינת ישראל** (8.1.10)).

24. הפגיעה בערכים המוגנים בכתב האישום הראשון היא נמוכה - בינונית, הואיל והנאשם התפרץ לרכב אולם גנב ממנו רכוש קל ערך בלבד. הפגיעה בערכים החברתיים בכתב האישום השני היא בינונית - גבוהה, לאור צבר האירועים, הסגת גבול והיזק לרכוש באישום הראשון, התפרצות והיתקלות בבני הבית באישום השני.

25. ממדיניות הענישה הרלוונטית לעבירה של פריצה לרכב וגניבת רכוש קל ערך מרכב ניתן ללמוד כי מנעד הענישה נע בין מאסר קצר, שיכול יבוצע בדרך של עבודות שירות, לצד ענישה נלווית, ובין מאסר לתקופה של 12 חודשים (ראו, למשל: ע"פ 3272/08 **מדינת ישראל נ' אוחיון** (24.9.08); עפ"ג (מרכז) 56608-07-13, 42227-08-13 **מדינת ישראל נ' ברנס** (15.12.13); עפ"ג (חי') 20738-08-14 **מדינת ישראל נגד אבו חאטום** (27.8.14); ת"פ (י-ם) 56919-03-14 **מדינת ישראל נגד שלודי** (31.12.14); ת"פ (ת"א) 20832-06-15 **מדינת ישראל נגד אבו גאלי**

(29.11.15); ת"פ (...) 51338-01-12 **מדינת ישראל נ' שררה** (6.11.12)).

26. בית המשפט העליון קבע, כי מתחם העונש ההולם **עבירה אחת** של התפרצות לבית וגניבה בצוותא, בנסיבות העניין, נע בין מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים, שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות, ובין מאסר בפועל לתקופה של 20 חודשים (ע"פ 370/14 **סלפית נ' מדינת ישראל** (25.8.14); כן ראו: רע"פ 638/18 **גולן נגד מדינת ישראל** (1.5.18); רע"פ 659/13 **אביכור נ' מדינת ישראל** (28.1.13); עפ"ג (מרכז) 30105-07-12 **אפנסייב נ' מדינת ישראל** (23.10.12)).

27. מכאן, כי מתחם העונש הולם את העבירות מושא כתב האישום הראשון נע בין מאסר קצר, שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות, ובין מאסר לתקופה של 12 חודשים, ואילו מתחם העונש ההולם את העבירות מושא כתב האישום השני נע בין מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים, שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות, ובין מאסר בפועל לתקופה של 20 חודשים.

סטייה ממתחם העונש ההולם

28. אין מחלוקת בין הצדדים, כי לאור הליך השיקום הממושך והמוצלח שעבר הנאשם, יש מקום לסטות ממתחמי העונש ההולם, אלא שהצדדים חלוקים ביניהם בדבר מידת הסטייה. לטענת התביעה, יש להטיל על הנאשם מאסר בדרך של עבודות שירות, ולטענת בא כוח הנאשם, יש להסתפק בהטלת צו מבחן וצו שירות לתועלת הציבור, כהמלצת שירות המבחן.

29. בהחלטה בדבר מידת הסטייה הראויה ממתחמי העונש ההולם יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות, שאינן קשורות לביצוע העבירות:

לחובתו של הנאשם עומד עברו הפלילי המכביד במגוון עבירות ובהן גם עבירות רכוש. על הנאשם הוטלו עונשי מאסר בעבר, אולם הוא שב לבצע עבירות.

לזכותו של הנאשם עומדת הודאתו במיוחס לו, התקופה הבלתי מבוטלת שבה היה נתון במעצר, משך כחצי שנה, והליך השיקום הממושך והמוצלח שעבר, ועודנו נוטל בו חלק. כאן המקום להתייחס בפירוט להליך השיקום, שהוא הליך חריג בהיקפו ובהצלחתו.

הנאשם נטל חלק בהליך שיקומי שנמשך כשנה. תחילה השתלב הנאשם בקהילה סגורה, לאחר שסיים הקהילה בהצלחה, השתלב בהוסטל, ולבסוף בהליך טיפולי במסגרת היחידה להתמכרויות. שירות המבחן הדגיש, כי הנאשם שיתף פעולה באופן מלא משך כל ההליך, והתקדם בצורה ראויה לציון. כן הדגיש שירות המבחן, כי בכל בדיקות השתן, לא נמצאו שרידי סם. הנאשם יצר קשר מחודש עם משפחתו, החל לעבוד ולהחזיר חובותיו. שקלתי תחילה להטיל על הנאשם עונש של מאסר בדרך של עבודות שירות. אולם, שירות המבחן עמד על כך, כי הטלת עונש מאסר על הנאשם, ולו בדרך של עבודות שירות, תגדע את ההליך השיקומי, תפגע בפרנסתו של הנאשם ובאפשרותו להחזיר את חובותיו.

30. סיום ההליך באפיק שיקומי משרת מספר אינטרסים מצטברים: אינטרס הנאשם לשיקום וחזרה לחיים יצרניים; האינטרס לעודד נאשמים, בכלל, לבחור בדרך של שיקום; אינטרס הציבור והחברה בכללותה למניעת עבריינות; האינטרס לעודד את שירות המבחן בדרכו הטובה ולתמוך בתסקירים המעודדים שיקום וטיפול (ראו, בין היתר: ע"פ 7459/12 **שיבר נ' מדינת ישראל** (20.6.2013); ע"פ 8092/04 **חביב נ' מדינת ישראל** (10.9.06); עפ"ג (מרכז) 22919-03-18 **מדינת ישראל נ' חכים** (29.5.18)).

31. מכאן, ולמרות העבירות החמורות שבהן הורשע הנאשם, יש מקום לסיום ההליך באפיק שיקומי גרידא, כהמלצת שירות המבחן, תוך סטייה ממתחמי העונש ההולם, וללא הטלת מאסר, ולו בדרך של עבודות שירות.

32. לאור האמור, יש לאמץ את המלצות שירות המבחן ולהטיל על הנאשם ענישה שיקומית, הכוללת מאסר על תנאי, צו מבחן וצו שירות לתועלת הציבור. על מנת לאזן את רכיבי הענישה, והואיל והנאשם ביצע עבירות כלכליות, שיש בהן פגיעה ברכושם של המתלוננים, יחויב הנאשם גם בתשלום קנס ופיצויים משמעותיים למתלוננים.

33. יש לקוות כי בענישה שהוטלה ימצא הנאשם תמיכה ועידוד בדרכו החדשה, וכי לא ישוב לחיים עברייניים.

34. לפיכך, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר על תנאי לתקופה של 10 חודשים, והתנאי הוא שלא יעבור כל עבירת רכוש מסוג פשע לפי חוק העונשין, במשך 3 שנים מהיום;

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 5 חודשים, והתנאי הוא שלא יעבור כל עבירת רכוש מסוג עוון לפי חוק העונשין, במשך 3 שנים מהיום;

ג. צו מבחן למשך 18 חודשים;

ד. צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 80 שעות, על-פי תכנית שגיבש שירות המבחן;

רשמתי לפניי נכונות הנאשם לבצע את צו השירות לתועלת הציבור וצו המבחן. מובהר בזאת, כי כל חריגה מהוראות שירות המבחן עלולה להוביל לביטול גזר הדין וגזירת דינו של הנאשם מחדש; עותק ישלח לשירות המבחן.

ה. קנס בסכום של 1,000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו. הנאשם ישלם את הקנס ב-10 תשלומים שווים ורצופים, הראשון ביום 1.8.18 והיתרה ב-1 לכל חודש קלנדרי שלאחר מכן;

ו. הנאשם ישלם לאברהם שטיין ויעל קובו, יחדיו, פיצויים בסכום של 1000 ₪; כן ישלם הנאשם לאמיר מניצור פיצויים בסכום של 2,000 ₪, וכן לרמי וליאורה רביץ יחדיו, פיצויים בסכום של 2,000 ₪. את הפיצויים ישלם ב-5 תשלומים שווים, החל מיום 1.8.18 וב-1 לכל חודש קלנדרי שלאחר מכן. התביעה תעביר פרטי המתלוננים למזכירות.

ז. הרכוש שנתפס במסגרת האישום שנמחק בכתב האישום הראשון - יחולט בהסכמה.

הציוד הנוסף - יושמד בהסכמה.

הטלפונים יוחזרו לבעליהם בהסכמה.

זכות ערעור כחוק תוך 45 ימים.

ניתן היום, ד' אב תשע"ח, 16 יולי 2018, במעמד הצדדים.

